ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการนำการระงับข้อพิพาทออนไลน์มาใช้ในประเทศไทย*

Legal problem regarding online dispute resolution in Thailand

สิรีกานต์ อยู่เรื่อง Sireekarn Yooruang

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ Thammasat University, Thailand. Email: Sireekarn y@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการนำการระงับข้อพิพาทออนไลน์มาใช้ในประเทศไทย โดย ผู้เขียนนำ Technical Notes on Online Dispute Resolution (คำอธิบายเทคนิคเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท ออนไลน์) ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมาธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติมาเป็นแนวทางในการ ปรับใช้เพื่อกำหนดกลไกหรือระบบหรือหลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการระงับข้อพิพาทออนไลน์ที่เหมาะสมกับ ประเทศไทย เนื่องจากมีการนำระบบการระงับข้อพิพาทออนไลน์ในประเทศไทยแล้ว โดยสถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้พัฒนาระบบทอล์คดีดีขึ้นมา แต่ยังไม่ได้รับความนิยมและยังไม่เป็นที่แพร่หลายด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น การระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้นไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย และไม่มีกฎหมายเฉพาะที่นำมาปรับใช้ เป็นต้น ดังนี้ ผู้เขียนจึงเสนอแนะแนวทางในการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

คำสำคัญ: ข้อพิพาท; การระงับข้อพิพาท; การระงับข้อพิพาทออนไลน์

Abstract

This article aims to study the guideline of enforcement of online dispute resolution in Thailand which the writer bring the Technical Notes on Online Dispute Resolution which issue by United Nation Commission on International Trade Law adapt to the rule in order to specify mechanism or system or regulation for online dispute resolution in Thailand . According to online dispute resolution already used in Thailand by Thailand Arbitration Center which develop the TalkDD system but It is not well-known and widespread as from many causes; such as online dispute resolution do not have law sanction and do not have a specific law to apply. Therefore, the writer has a suggestion to solve the problem as mentioned above.

Keywords: Disputes, Dispute Resolution, Online Dispute Resolution

^{*}Received August 28, 2019; Revised September 12, 2019; Accepted November 23, 2019

บทน้ำ

การระงับข้อพิพาท หมายถึง การที่คู่กรณีประสงค์ที่จะยุติข้อพิพาท ในการระงับข้อพิพาทนั้นสามารถแบ่ง ได้เป็นการระงับข้อพิพาทในศาลและการระงับข้อพิพาทนอกศาล ซึ่งการที่คู่พิพาทเลือกที่จะระงับข้อพิพาทโดยไม่ นำคดีขึ้นสู่ศาล ในทางสากลเรียกกระบวนการนี้ว่าการระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นเป็นการระงับข้อพิพาทที่ ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของคู่พิพาททุกฝ่ายว่าประสงค์จะเข้าร่วมกระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือกหรือไม่ โดย การระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งจำเป็นต้องเลือกวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกที่มีความเหมาะสมกับ ข้อพิพาทในเรื่องนั้นๆ วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นแบ่งได้เป็นหลายประเภท แต่วิธีการที่ได้รับความนิยมและ ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก มี 3 วิธีการ กล่าวคือ การเจรจา (Negotiation) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (Mediation) และการอนุญาโตตุลาการ (Arbitration) (Nonthanawanan Tangtrongchit,2012) เนื่องจาก คู่พิพาทเชื่อว่าการระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่าย และเวลา สร้างความเป็นธรรมและสามารถสนองความต้องการของคู่พิพาทได้อย่างแท้จริง จึงเป็นสาเหตุให้ ประเทศต่างๆ สนับสนุนให้คู่พิพาทใช้ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกมากกว่าการดำเนินคดีในศาล

เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินคดีในศาลนั้นเป็นวิธีการที่เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นมา คู่กรณีฝ่ายที่ได้รับความ เสียหาย (โจทก์) สามารถยื่นฟ้องคดีต่อฝ่ายที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด (จำเลย) โดยไม่จำต้องได้รับความยินยอม จากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อน ซึ่งกรณีดังกล่าวถือได้ว่ามีการโต้แย้งสิทธิต่อฝ่ายที่ถูกกล่าวหา และกระบวนการพิจารณา คดีก็จะเป็นไปตามขั้นตอนตามที่กฎหมายวิธีพิจารณาความบัญญัติไว้ และกระบวนการดำเนินคดีในศาลจะสิ้นสุด ลงเมื่อศาลตัดสินและมีคำพิพากษา โดยการพิจารณาคดีในศาลตามลำดับขั้นตอนที่กล่าวมานั้นใช้เวลานาน ไม่สะดวก และค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง นอกจากนี้คดีที่ค้างพิจารณาคดีในแต่ละชั้นศาลนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนี้ จึงเป็นที่มาของการระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1970 ในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อต้องการลดค่าใช้จ่ายเนื่องจากวิธีการดำเนินคดีในศาลโดยใช้ทนายมีค่าใช้จ่ายสูง เพราะเป็นวิธีการพิจารณาคดีแบบกล่าวหาและคิดค่าว่าความตามจำนวนสัดส่วนของทุนทรัพย์ และหลังจากนั้นได้ มีพัฒนาการต่อเนื่องมาเป็นลำดับ (Pichaisak Horayangkul, 2002)

อย่างไรก็ตามการใช้วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ เช่น การระงับข้อ พิพาทโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการในบางคดีนั้นมีค่าใช้จ่ายสูงมากและไม่สะดวก เนื่องจากเป็นคดีที่เป็นการซื้อขาย ระหว่างประเทศที่ผู้ซื้อและผู้ขายอยู่คนละประเทศกัน รวมถึงการซื้อขายได้มีการพัฒนาไปเป็นการซื้อขายแบบ ออนไลน์หรือเป็นการซื้อขายผ่านระบบ Website ดังนี้จึงส่งผลให้รูปแบบข้อพิพาททางธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปจาก เดิม กล่าวคือ เป็นข้อพิพาททางธุรกิจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการทำสัญญาในลักษณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น แต่เป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการทำสัญญาผ่านระบบออนไลน์ ดังนั้นการระงับข้อพิพาททางเลือกแบบเดิมและ ระบบการดำเนินคดีโดยศาลจึงอาจจะไม่เหมาะสมกับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น จึงก่อให้เกิดวิวัฒนาการของการระงับข้อ พิพาทออนไลน์ (Online Dispute Resolution : ODR) ขึ้นมา เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก

การระงับข้อพิพาทออนไลน์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการระงับข้อพิพาทผ่านวิธีทางการติดต่อสื่อสารแบบ อิเล็กทรอนิกส์และการติดต่อสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี (Section 5 of UNCITRAL Technical Notes on Online Disputes Resolution) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นการนำวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกมาใช้โดยนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในกระบวนการพิจารณาคดี โดยรูปแบบของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ที่ใช้กันอย่าง แพร่หลายมี 3 วิธีการ คือ 1. การเจรจาออนไลน์ 2. การไกล่เกลี่ยออนไลน์ และ 3. การอนุญาโตตุลาการออนไลน์ โดยในต่างประเทศนั้นได้มีการใช้วิธีการระงับข้อพิพาทออนไลน์อย่างแพร่หลายทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ประทศ แคนาดา และสหภาพยุโรป ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงประเภทของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ที่จำแนกออกเป็น 3 ประเภทดังที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่าแต่ละประเภทก็มีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปในส่วนของวิธีการดำเนินการ ดังนั้นจึงทำให้กฎหมายที่เข้ามาเกี่ยวข้องมีหลายฉบับ ในส่วนของหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่สามารถนำมา เป็นแนวทางในการปรับใช้ได้นั้นมี อยู่ 4 ฉบับ คือ New York Convention กฎหมายต้นแบบ (Model Law) ในส่วนของ UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration และ UNCITRAL Model Law on Electronic Commerce รวมถึง Technical Notes on Online Dispute Resolution ของ UNCITRAL Working group iii โดยหลักกฎหมายทั้ง 4 ฉบับนี้เป็นแนวทางของหลายๆประเทศที่นำมาเป็นต้นแบบในการร่าง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทออนไลน์ในประเทศของตน

ในส่วนของประเทศไทยนั้นได้มีการนำการระงับข้อพิพาทออนไลน์มาใช้ โดยสถาบันอนุญาโตตุลาการ (Thailand Arbitration Center: THAC) ได้พัฒนาระบบทอล์คดีดี (TalkDD) ซึ่งเป็นกระบวนการไกล่เกลี่ย ออนไลน์ มีการดำเนินการผ่านระบบออนไลน์และมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาทำหน้าที่เป็นคนกลางให้กับคู่กรณี ซึ่งระบบ ทอล์คดีดี เป็นเพียงวิธีการไกล่เกลี่ยออนไลน์ที่มีอยู่เพียงแห่งเดียวในประเทศไทย แต่ระบบทอล์คดีดีไม่ได้ ครอบคลุมถึงการเจรจาออนไลน์ และการอนุญาโตตุลาการออนไลน์ (Thailand Arbitration Center, 2016)

อย่างไรก็ตามในระบบทอล์คดีดี ยังไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร เนื่องจากผู้ประกอบการและผู้บริโภคยังไม่ ทราบถึงวิธีการใช้และการเข้าถึง อีกทั้งยังไม่มั่นใจในระบบดังกล่าว ในขณะที่การซื้อสินค้าและบริการผ่านระบบ ออนไลน์ในไทยมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดคาดการณ์ว่ามูลค่าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยปี 2561 จะสูงถึง 3.2 ล้านล้านบาท (Electronic Transactions Development Agency, 2019) ขณะเดียวกัน พบว่าข้อพิพาทในการซื้อขายระหว่างลูกค้าและร้านค้าออนไลน์มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ปัจจุบันกระบวนการระงับ ข้อพิพาทที่เกิดจากธุรกรรมทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของไทย ผู้ร้องเรียนจะต้องติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ตนเอง เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา (อย.) เป็นต้น แม้ว่าหน่วยงานหล่านี้จะเปิดช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนเบื้องต้นและมีการประสานงานระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ปัญหาที่พบคือ ไม่มีหน่วยงานใดที่สามารถให้บริการการระงับข้อพิพาทแบบครบวงจรและ รวดเร็ว อีกทั้งยังขาดบุคลากรและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดำเนินงานที่เพียงพอต่อปริมาณข้อร้องเรียนที่เพิ่ม มากขึ้น นอกจากนี้กฎหมายที่จะนำมาปรับใช้กับการระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้นไม่ได้มีบัญญัติไว้โดยเฉพาะมีเพียง กฎหมายใกล้เคียง กล่าวคือ พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติรุกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งทำให้การระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้นไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความ ยุติธรรมได้ เนื่องจากความยุติธรรมที่แท้จริงนอกจากความเทียงธรรมแล้วยังต้องมีกระบวนการที่รวดเร็วอีกด้วย

เนื้อเรื่อง

ในปัจจุบันการซื้อขายผ่านระบบอินเตอร์เน็ตหรือธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้คณะกรรมาธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (United Nation Commission on International Trade Law หรือ UNCITRAL) ได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อพิพาททางธุรกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จึงเห็นว่าการระงับข้อพิพาทในชั้นศาล และการระงับข้อพิพาททางเลือกแบบดั้งเดิมไม่สามารถ ตอบสนองกับธุรกรรมที่เกิดขึ้นเพราะธุรกรรมทางการค้าไม่ได้เป็นการซื้อสินค้าหรือบริการแบบเผชิญหน้า (Face to Face) แต่เป็นการซื้อขายผ่านระบบอินเตอร์เน็ตหรือธุรกรรมทางอิเล็คทรอนิกส์นั่นเอง ดังนี้ UNCITRAL จึงมี การประชุมร่วมกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาของข้อพิพาทต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นมาตรฐานกลางใช้บังคับแก่การ ระงับข้อพิพาทที่มีทุนทรัพย์ต่ำซึ่งเกิดจากธุรกรรมของภาคธุรกิจกับธุรกิจ (B2B) และ ภาคธุรกิจกับผู้บริโภค (B2C) ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างมหาศาล จึงจำเป็นต้องมีวิธีการระงับข้อพิพาทที่สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และ ค่าใช้จ่ายไม่สูง เพื่อตอบสนองปัญหาดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท ออนไลน์ขึ้นโดยเฉพาะ คือ Working group iii (Online Dispute Resolution) โดยคณะทำงานดังกล่าวมีการจัด ประชุมทุกปี คณะทำงานเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทออนไลน์ Working group iii นี้มีการจัดตั้งเมื่อปี ค.ศ. 2010 (United Nations Commission on International Trade Law,2010) และมีการประชุมเรื่อยมา จนกระทั่งได้ มีการจัดทำร่างหลักเกณฑ์แม่แบบของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ขึ้นมาใช้ในปี ค.ศ. 2016 โดยใช้ชื่อว่า Technical Notes on Online Dispute Resolution (United Nations Commission on International Trade Law, 2016)

ในการร่าง Technical Notes on Online Dispute Resolution ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมาธิการกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาตินั้น ในการประชุมแต่ละครั้งประเทศไทยได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมทุก ครั้ง เนื่องจากประเทศไทยเป็นสมาชิกของ UNCITRAL โดยมีตัวแทนจากกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวง ยุติธรรมเข้าร่วมในการประชุมทุกครั้งเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการร่างหลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการระงับข้อ พิพาทออนไลน์นอกศาลในประเทศไทยให้สอดคล้องกับนานาอารยประเทศ ผู้เขียนได้วิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับ Technical Notes on Online Dispute Resolution แบ่งได้เป็น 12 หมวด (Section) 53 ข้อ กำหนด เป็นรายละเอียดในแต่ละหมวดดังนี้

หมวด 1 บทนำ ประกอบด้วยภาพรวมของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ รวมทั้งวัตถุประสงค์ และลักษะที่ ไม่มีผลผูกพันของ Technical Notes กำหนดรายละเอียดในหมวดที่ 1 โดยมีสาระสำคัญดังนี้

"ภาพรวมของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ เกิดขึ้นจากการที่การซื้อขายสินค้าหรือบริการออนไลน์ระหว่าง ประเทศนั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงทำให้มีความจำเป็นต้องหาเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากธุรกรรมดังกล่า เครื่องมือที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ คือ การระงับข้อพิพาทออนไลน์ หรือ ODR ซึ่งช่วยให้คู่พิพาทนั้น ดำเนินการได้อย่างเรียบง่าย รวดเร็ว สะดวก โดยไม่จำเป็นต้องเผชิญหน้ากันเพื่อแก้ไขข้อพิพาท วัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาระบบการระงับข้อพิพาทออนไลน์ เพื่อช่วยหลือบุคคลากรที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ผู้ดูแลระบบของ ODR คน กลาง และคู่พิพาทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์ รวมทั้งสะท้อนถึงแนวทางอันประกอบไป ด้วยหลักความเป็นกลาง ความเป็นอิสระ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความถูกต้อง ความเป็นธรรม สามารถตรวจสอบได้และมีความโปร่งใส เพื่อใช้กับการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายสินค้าหรือบริการ ระหว่างประเทศที่มีมูลค่าไม่สูงมากนักโดยเป็นการซื้อขายที่เกิดจากธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งได้กำหนดถึง ลักษณะที่ไม่มีผลผูกพันของ Technical Notes"

หมวด 2 หลักการของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ มีสาระสำคัญ ได้กำหนดถึงหลักการพื้นฐานของ กระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์ เพื่อเป็นเครื่องมือที่รองรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นการซื้อขายข้าม พรมแดน ซึ่งต้องเรียบง่าย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ มีข้อกำหนดดังนี้

ในด้านความโปร่งใส กระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้นจะต้องเปิดเผยความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแล ระบบของ ODR และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเพื่อที่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับระบบจะได้ไม่มีส่วนได้เสีย ในส่วนของ เจ้าหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลของกระบวนการระงับข้อพาทออนไลน์เพื่อที่คู่พิพาท จะได้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่บันทึกไว้ทั้งหมด และข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรจะต้องเปิดเผยบนเว็บไซด์เพื่อที่จะ ได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ระบบและเข้าถึงได้ง่าย

ในด้านความเป็นอิสระ ผู้ดูแลระบบของ ODRจะต้องนำหลักจริยธรรมมาใช้เพื่อให้เกิดความเป็นกลาง และ กำหนดเป็นนโยบายเพื่อไม่ให้มีผลประโยชน์ขัดกัน

ในด้านความเชี่ยวชาญ ผู้ดูแลระบบของ ODR จะต้องบังคับใช้นโยบายอย่างเข้าใจประกอบไปด้วยการ เลือกและการอบรมคนกลาง และมีการตรวจสอบภายในเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในหลักการของความยินยอม ต้องอยู่บนพื้นฐานที่ชัดเจนและได้รับความยินยอมจากคู่พิพาททุกฝ่าย

- หมวด 3 ขั้นตอนของกระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์ (ODR) ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือการ เจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ขั้นตอนสุดท้าย (Final Stage) กำหนดให้ผู้ดูแลระบบของ ODR หรือคน กลางจะต้องแจ้งขั้นตอนต่างๆ แก่คู่พิพาท
- หมวด 4 กำหนดถึงขอบเขตการใช้การระงับข้อพิพาทออนไลน์ (ODR) ใช้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นข้าม พรมแดน มีมูลค่าไม่สูงและเกิดจากธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- หมวด 5 คำนิยาม บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ และการสื่อสารของ ODR มีสาระสำคัญ ถือเป็น กลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและ เทคโนโลยีการสื่อสารอื่นๆ โดยมีการดำเนินการผ่าน "แพลตฟอร์มของ ODR"
- หมวด 6 กำหนดถึงกระบวนพิจารณาของ ODR และหากผู้ร้องอยู่ในระหว่างการเยี่ยวยาทางกฎหมายด้วย วิธีอื่น ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ทราบพร้อมกับคำบอกกล่าวด้วย
- หมวด 7 กำหนดถึงขั้นตอนการเจรจาต่อรอง ถือเป็นขั้นตอนแรกในกระบวนพิจารณาของ ODR หากการ เจรจาไม่สามารถหาข้อยุติได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ให้ดำเนินการต่อในหมวดต่อไป
- หมวด 8 ขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ถือเป็นขั้นตอนที่สองของกระบวนพิจารณาของ ODR จะเป็นการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยมีการแต่งตั้งคนกลางเพื่อสื่อสารกับคู่กรณีฝ่ายต่างๆ เพื่อพยายามที่จะหาข้อยุติ ในหมวดนี้ ได้กำหนดถึงขั้นตอนและวิธีการตามความเหมาะสม และหากไม่สามารถหาข้อยุติในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ให้ดำเนินการต่อในหมวดต่อไป
- หมวด 9 ขั้นตอนสุดท้าย ถ้าคนกลางไม่ประสบความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ผู้ดูแลระบบของ ODR หรือคนกลางควรแจ้งให้คู่กรณีฝ่ายต่างๆ ทราบถึงลักษณะของขั้นตอนสุดท้ายและรูปแบบที่อาจเกิดขึ้น
- หมวด 10 กำหนดถึงการแต่งตั้ง อำนาจ และหน้าที่ของคนกลาง คนกลางควรเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ ทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องรวมถึงความสามารถด้านการระงับข้อพิพาทเพื่อให้คนกลางดังกล่าวสามารถจัดการกับข้อ พิพาทได้ อย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎเกณฑ์ด้านวิชาชีพ คนกลางของ ODR ไม่จำเป็นต้องเป็นทนายความที่มี ใบอนุญาต แต่ต้องดำเนินการตามมาตรฐานที่เป็นธรรม

หมวด 11 กำหนดถึงภาษาที่ใช้ในกระบวนพิจารณา แม้ในกรณีที่ข้อตกลงของ ODR หรือกฎเกณฑ์ของ ODR จะระบุภาษาที่จะใช้ในกระบวนพิจารณาอยู่แล้ว แต่คู่กรณีในกระบวนพิจารณาอาจระบุในคำบอกกล่าวหรือ การตอบกลับว่าตนเองต้องการดำเนินการในภาษาอื่นก็อาจทำได้

หมวด 12 กำหนดถึงแนวทางในการกำกับดูแล ควรอยู่ภายใต้มาตรฐานด้านการรักษาความลับและ มาตรฐานของกระบวนการที่เป็นธรรมในกระบวนพิจารณาเป็นไปตามหลักความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และ ความเป็นธรรม

บทสรุป

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมดใน Technical Notes on Online Dispute Resolution ที่คณะกรรมาธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติได้ออกมาใช้นั้น เป็นเพียงแนวทางให้แต่ละ ประเทศมีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อระงับข้อพิพาทออนไลน์โดยเฉพาะ ซึ่งผู้เขียนได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าประเทศ ไทยควรจะมีการจัดทำกฎหมายหรือกฎเกณฑ์โดยเฉพาะเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทออนไลน์ขึ้นมา โดยนำ หลักเกณฑ์Technical Notes on Online Dispute Resolution มาปรับใช้เพื่อเป็นกลไก หรือระบบ หรือ หลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการระงับข้อพิพาทออนไลน์นอกศาลในประเทศไทย โดยกำหนดเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ประเด็นขอบเขตของการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาในส่วนของประเทศไทย ระบบทอล์คดีดีนั้นได้นำมาใช้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น โดยมีข้อจำกัดคือ รองรับเฉพาะร้านค้าบนเว็บไซด์และบนอีมาร์เก็ตเพลสเท่านั้น ไม่ ครอบคลุมไปถึงการซื้อขายสินค้าหรือบริการแบบเผชิญหน้า (Face to Face) เมื่อพิจารณาจาก Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้บัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้การระงับข้อพิพาทออนไลน์ (ODR) ใน หมวด 4 ข้อ 22 และ 23 โดยบัญญัติว่า "ข้อ 22 กระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้นเหมาะสมกับข้อพิพาทที่ เกิดขึ้นข้ามพรมแดน มีมูลค่าไม่สูงและเกิดจากธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการระงับข้อพิพาทออนไลน์นั้น อาจจะนำมาใช้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากภาคธุรกิจกับธุรกิจ และ ภาคธุรกิจกับผู้บริโภคก็ได้ และข้อ 23 ได้กล่าวว่า "กระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์อาจจะนำมาใช้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากการซื้อ ขายสินค้าหรือบริการ" ซึ่งบทบัญญัติในข้อนี้นำมาใช้กับข้อพิพาทที่เกิดทั้งนอกเหนือภาคธุรกิจกับธุรกิจด้วยกัน ยัง ครอบคลุมไปถึงภาคธุรกิจกับผู้บริโภค และในทางปฏิบัติหมายรวมถึงข้อพิพาทที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากการซื้อขาย สินค้าหรือบริการ เช่น คดีละเมิด อีกด้วย แต่ในความเห็นของผู้เขียนต้องการให้บทบัญญัติดังกล่าวครอบคลุมไปถึง การซื้อขายสินค้าหรือบริการแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ด้วย

2. ประเด็นเกี่ยวกับหลักการของการระงับข้อพิพาทออนไลน์

ในประเด็นดังกล่าวถือเป็นแนวทางที่มีความพิเศษอย่างมากที่ใน Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนไว้เป็นแนวทาง โดยบัญญัติไว้นอกเหนือจากเจตนารมณ์ท้ายมาตรา ว่าแต่ละเรื่องมุ่งประสงค์เพื่ออะไร โดยกำหนดหลักการอย่างกว้างๆ เป็นพื้นฐานในภาพรวม ประกอบด้วย ความ ยุติธรรม ความโปร่งใส ความมีอิสระ ความเชี่ยวชาญ และการได้รับความยินยอม ได้บัญญัติไว้ใน หมวด 2 หลักการ ของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ ตั้งแต่ข้อ 7 ถึงข้อ 17 มีรายละเอียดถึงความโปร่งใส คือต้องเปิดเผย ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ดูแลระบบของ ODR และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเพื่อที่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับระบบจะได้ไม่มีส่วนได้เสีย ใน ข้อ 11 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์จะต้องเปิดเผยข้อมูลหรือสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง

กับผลของกระบวนการระงับข้อพาทออนไลน์เพื่อที่คู่พิพาทจะได้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่บันทึกไว้ทั้งหมด ซึ่งจะต้อง สอดคล้องกับหลักการรักษาความลับด้วย อีกทั้งข้อ 12 ได้กล่าวถึงว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรจะต้องเปิดเผย บนเว็บไซด์เพื่อที่จะได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ระบบและเข้าถึงได้ง่าย

ในด้านความเป็นอิสระมีบัญญัติไว้ใน ข้อ 13 กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ต้องมีความเป็นกลาง เพื่อให้เป็นแนวทาง ของผู้ไกล่เกลี่ย และเพื่อไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่แบบขัดผลประโยชน์ และข้อ 14 ได้วางหลักการในการให้ความสำคัญ ของการมีผลประโยชน์ขัดกัน

ในความเชี่ยวชาญ ข้อ 15 ผู้ดูแลระบบของ ODR จะต้องบังคับใช้นโยบายอย่างเข้าใจและมีการอบรม ส่วน ข้อ 16 มีระบบการตรวจสอบภายในเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการนี้

ในเรื่องความยินยอม ข้อ 17 กระบวนการระงับข้อพิพาทออนไลน์ควรจะต้องอยู่บนพื้นฐานที่ชัดเจนและ ได้รับความยินยอมจากคู่พิพาททุกฝ่าย"

เมื่อพิจารณาจากแนวทางของ Technical Notes on Online Dispute Resolution จะเห็นได้ว่ามี หลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักการอันเป็นเจตนารมณ์ของการะงับข้อพิพาทออนไลน์ นอกจากนี้ยังได้มีการวาง แนวทางเกี่ยวกับคำว่า ความโปร่งใส และความเป็นอิสระของระบบ รวมถึงความเชี่ยวชาญของผู้ดูแลระบบ ODR ดังนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นแนวทางที่ดี ควรนำมาปรับใช้กับการร่างข้อกฎหมายเพื่อนำมาใช้กับการระงับข้อ พิพาทออนไลน์ ทำให้ทราบถึงเจตนารมณ์ และเข้าถึงความหมายและความเข้าใจของผู้ร่างว่าต้องการอะไร ถือเป็น แนวทางที่ผู้เขียนจะนำไปใช้ในข้อเสนอแนะต่อไป

3. ประเด็นที่เกี่ยวกับกระบวนพิจารณาการระงับข้อพิพาทออนไลน์

ในส่วนของประเทศไทย ระบบทอล์คดีดี ที่สถาบันอนุญาโตตุลาการนำมาใช้ในคดีระงับข้อพิพาทออนไลน์ นั้นมีรูปแบบการให้บริการดังนี้

- 1. ร้านค้าออนไลน์ลงทะเบียนเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ ได้รับตราสัญลักษณ์ Talk DD ไปติดที่ เว็บไซต์ของตน
- 2. ผู้ซื้อทำการร้องเรียนผ่านระบบโดยกดที่ตราสัญลักษณ์จากหน้าเว็บไซต์ของหรือผ่านเว็บไซต์ TalkDD.com เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้น เช่น ได้รับสินค้าไม่ถูกต้อง ไม่ได้รับสินค้า เป็นต้น เพื่อเจรจากับร้านค้า
- 3. หากเจรจาประนอมข้อพิพาทกันผ่านระบบอัตโนมัติไม่สำเร็จ 2 ครั้ง จะเข้าสู่กระบวนการประนอม ข้อพิพาทออนไลน์ โดยมีผู้ประนอมข้อพิพาทออนไลน์จาก THAC เป็นตัวกลาง
- 4. หากประนีประนอมสำเร็จ ระบบจะจัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ (Settlement Agreement) พร้อมส่งมอบให้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย
- 5. หากการประนอมข้อพิพาทไม่สำเร็จระบบจะจัดทำข้อแนะนำ (Recommendation) จากผู้ ประนอมให้ทั้ง 2 ฝ่าย
- 6. หากคู่กรณีประสงค์ที่จะเข้าสู่กระบวนการประนอมเต็มรูปแบบ หรือเข้าสู่กระบวนการศาล ก็สามารถทำได้ทันที

อย่างไรก็ตามหากผู้ขายไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ทาง THAC ระบุไว้ จะต้องถูกตัดออกจากการเป็นสมาชิก และไม่สามารถใช้ตราสัญลักษณ์ของ Talk DD ได้อีกต่อไป ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นเพียงข้อกำหนดให้ผู้ใช้ (สถาบัน อนุญาโตตุลาการ)และร้านค้าออนไลน์ได้มีแนวทางปฏิบัติร่วมกันเท่านั้น ในขณะที่เมื่อพิจารณาจาก Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้บัญญัติไว้ถึงขั้นตอนและกระบวนพิจารณาอย่างชัดเจน ในหมวด 3 ข้อ 18 และใน หมวด 6 ถึงหมวด 9 ข้อ 33 ถึง ข้อ 45 ดังนี้

หมวด 3 - ขั้นตอนของ ODR

18. กระบวนการของการระงับข้อพิพาทออนไลน์ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การเจรจาต่อรอง 2. ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท 3.ขั้นตอนสุดท้าย

หมวด 6 - การเริ่มต้นกระบวนพิจารณาของ ODR

- 33. เพื่อให้กระบวนพิจารณาของ ODR สามารถเริ่มต้นได้ ผู้ร้องควรส่งคำบอกกล่าวให้ผู้ดูแลระบบของ ODR โดยระบุข้อมูลต่อไปนี้:
- (ก) ชื่อและที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ร้องและตัวแทนของผู้ร้อง (ถ้ามี) ที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการ แทนผู้ร้องในกระบวนพิจารณาของ ODR
 - (ข) ชื่อและที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ถูกร้องและตัวแทนของผู้ถูกร้อง (ถ้ามี) ตามที่ผู้ร้องทราบ
 - (ค) มูลเหตุที่ทำให้เกิดการเรียกร้อง
 - (ง) แนวทางแก้ไขใดๆ ที่เสนอเพื่อระงับข้อพิพาท
 - (จ) ภาษาที่ผู้ร้องต้องการใช้ในกระบวนพิจารณาและ
- (ฉ) ลายมือชื่อหรือวิธีการอื่นๆ ในการระบุตัวตนและการพิสูจน์ตัวตนของผู้ร้อง และ/หรือตัวแทนของผู้ ร้อง
- 34. กระบวนพิจารณาของ ODR อาจถือว่าได้เริ่มขึ้นแล้วเมื่อผู้ดูแลระบบของ ODR ได้แจ้งคู่กรณีว่ามีคำ บอกกล่าวในแพลตฟอร์มของ ODR หลังจากที่ผู้ร้องได้มีการสื่อสารเพื่อส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้ดูแลระบบของ ODR
- 35. ผู้ถูกร้องควรส่งการสื่อสารเพื่อตอบกลับไปยังผู้ดูแลระบบของ ODR ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเมื่อ ได้รับแจ้งให้ทราบว่ามีคำบอกกล่าวของผู้ร้องบนแพลตฟอร์มของ ODR และการตอบกลับควรมีองค์ประกอบ ต่อไปนี้:
- (ก) ชื่อและที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ถูกร้องและตัวแทนของผู้ถูกร้อง (ถ้ามี) ที่ได้รับอนุญาตให้กระทำ การแทนผู้ถูกร้องในกระบวนพิจารณาของ ODR
 - (ข) การตอบกลับต่อมูลเหตุที่ทำให้เกิดการเรียกร้อง
 - (ค) แนวทางแก้ไขใดๆ ที่เสนอเพื่อระงับข้อพิพาท
- (ง) ลายมือชื่อหรือวิธีการอื่นในการระบุตัวตนและการพิสูจน์ตัวตนของผู้ถูกร้องและ/หรือตัวแทนของผู้ ถูกร้อง
 - (จ) คำบอกกล่าวเกี่ยวกับการเรียกร้องกลับที่ระบุมูลเหตุที่มีการเรียกร้องกลับ
- 36. ทั้งคำบอกกล่าวและการตอบกลับควรส่งพร้อมเอกสารทั้งหมดและหลักฐานอื่นๆ ที่คู่กรณีแต่ ละฝ่าย อ้างถึงหรือมีการอ้างอิงถึงเอกสารเหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่ผู้ร้องกำลังดำเนินการ เยียวยาทางกฎหมายด้วยวิธีอื่น ควรมีการแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ทราบพร้อมกับคำบอกกล่าวด้วย

หมวด 7 - การเจรจาต่อรอง

37. ขั้นตอนแรกอาจเป็นการเจรจาต่อรอง ซึ่งดำเนินการระหว่างคู่กรณีฝ่ายต่างๆ ผ่านทางแพลตฟอร์ม ของ ODR

- 38. ขั้นตอนแรกของกระบวนพิจารณาอาจเริ่มต้นขึ้นหลังจากที่มีการสื่อสารจากผู้ถูกร้องเพื่อตอบกลับบน แพลตฟอร์มของ ODR และ:
 - (ก) การแจ้งถึงการสื่อสารที่เป็นการตอบกลับดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบ หรือ
- (ข) การไม่ดำเนินการตอบกลับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมหลังจากมีการแจ้งให้ผู้ถูกร้อง รับทราบถึงคำบอกกล่าวแล้ว
- 39. หากการเจรจาไม่สามารถหาข้อยุติได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ควรดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป ยังขั้นตอนถัดไป

หมวด 8 - การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

- 40. ขั้นตอนที่สองของกระบวนพิจารณาของ ODR จะเป็นการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยมีการแต่งตั้งคน กลางเพื่อสื่อสารกับคู่กรณีฝ่ายต่างๆ เพื่อพยายามที่จะหาข้อยุติ
- 41. ขั้นตอนดังกล่าวนั้นอาจเริ่มต้นขึ้นได้หากการเจรจาต่อรองผ่านทางแพลตฟอร์มล้มเหลวไม่ ว่าด้วย เหตุผลใดๆ (รวมถึงการไม่เข้าร่วมหรือการไม่สามารถหาข้อยุติภายในระยะเวลาที่เหมาะสม) หรือกรณีที่คู่กรณีฝ่าย หนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายขอข้ามไปยังขั้นตอนต่อไปของกระบวนพิจารณา
- 42. เมื่อมีการเริ่มขั้นตอนของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในกระบวนพิจารณา ผู้ดูแลระบบของ ODR ควร แต่งตั้งคนกลางและแจ้งให้คู่กรณีทราบถึงการแต่งตั้งและแจ้งรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับข้อมูลระบุตัวตนของคน กลาง
 - 43. ในขั้นตอนของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คนกลางควรสื่อสารกับคู่กรณีเพื่อพยายามที่จะหาข้อยุติ
- 44. หากไม่สามารถหาข้อยุติในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม กระบวนการอาจ ดำเนินการต่อไปยังขั้นตอนสุดท้าย

หมวด 9 - ขั้นตอนสุดท้าย

45. ถ้าคนกลางไม่ประสบความสำเร็จในการสนับสนุนให้เกิดข้อยุติ ผู้ดูแลระบบของ ODR หรือคนกลาง ควรแจ้งให้คู่กรณีฝ่ายต่างๆ ทราบถึงลักษณะของขั้นตอนสุดท้ายและรูปแบบที่อาจเกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาแนวทางเกี่ยวกับกระบวนพิจารณาการระงับข้อพิพาทออนไลน์ตามที่ Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้บัญญัติไว้นั้น จะเห็นได้ว่ามีการวางแนวทางเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างจาก ระบบทอล์คดีดี ของประเทศไทยที่ได้มีการวางแนวทางไว้อย่างคร่าวๆ โดยบทบัญญัติของ Technical Notes on Online Dispute Resolution นั้นมีการวางขั้นตอนในการดำเนินการไว้ 3 ขั้นตอนโดยระบุ อย่างชัดเจนว่าแต่ละขั้นตอนมีกระบวนการอย่างไร และถ้าแต่ละขั้นตอนไม่สามารถยุติข้อพิพาทได้ ผลจะเป็น อย่างไร รวมถึงได้มีการบัญญัติถึงการเริ่มต้นของกระบวนการ ODR ว่าต้องมีองค์ประกอบอย่างไรบ้าง ดังนั้นผู้เขียน จึงเห็นว่าควรนำมาเป็นแนวทางในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการร่างพระราชบัญญัติการระงับข้อพิพาทออนไลน์ใน ประเทศไทย

4. ประเด็นที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของคนกลาง

ในส่วนของประเทศไทย ระบบทอล์คดีดี ที่สถาบันอนุญาโตตุลาการนำมาใช้นั้นทางสถาบัน อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ตั้งให้ แต่ข้อกำหนดของสถาบันไม่ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของผู้ไกล่เกลี่ยไว้แต่เมื่อพิจารณา จาก Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้บัญญัติไว้ถึงการแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของคน กลางไว้ในหมวด 10 ข้อ 46 ถึง ข้อ 50 ดังนี้ ข้อ 46 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดค่าใช้จ่าย ผู้ดูแลระบบของ ODR ควรแต่งตั้งคนกลางเฉพาะเมื่อจำเป็นต้องมีคนกลางในการระงับข้อพิพาทตามกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับของ ODR ทั้งนี้ เมื่อมีกระบวนพิจารณาของ ODR ซึ่งจำเป็นต้องมีคนกลางในกระบวนการระงับข้อพิพาท ผู้ดูแลระบบของ ODR ควรแต่งตั้งคนกลาง "โดยมิชักช้า" ข้อ 47 คนกลางควรเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพ ข้อ 48 ในส่วนของ การแต่งตั้งและหน้าที่ของคนกลางนั้น คนกลางควรยอมรับการแต่งตั้ง คนกลางต้องแสดงความเป็นกลางและ ความเป็นอิสระของตนเองและเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความ เป็นกลางหรือความเป็นอิสระ ไม่ว่าในเวลาใด ควรจัดให้มีวิธีคัดค้านการแต่งตั้งคนกลาง หากมีการคัดค้านการ แต่งตั้งคนกลาง ผู้ดูแลระบบของ ODR จะต้องทำการตัดสินใจว่าจะแต่งตั้งคนกลางใหม่หรือไม่ จะมีการแต่งตั้งคน กลางคนเดียวต่อข้อพิพาทหนึ่งเรื่อง คู่กรณีฝ่ายหนึ่งมีสิทธิคัดค้านต่อคนกลาง และหากคนกลางลาออกหรือถูก แทนที่ในระหว่างกระบวนพิจารณาของ ODR ผู้ดูแลระบบของ ODR จะต้องแต่งตั้งคนกลางเพื่อทดแทน ภายใต้ การป้องกันเดียวกันตามที่กำหนดไว้ในระหว่างการแต่งตั้งคนกลางคนแรก ส่วนในข้อ 49 เป็นเรื่องอำนาจของคน กลาง คนกลางจะได้รับการแต่งตั้งเพื่อดำเนินกระบวนพิจารณาของ ODR ในลักษณะที่คนกลางดังกล่าวนั้นเห็นว่า เหมาะสม คนกลางจะต้องหลีกเลี่ยงความล่าช้าหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินกระบวนพิจารณา คนกลาง จะต้องจัดให้มีกระบวนการที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพสำหรับระงับข้อพิพาท คนกลางจะต้องเป็นอิสระ เป็น กลาง และปฏิบัติต่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันตลอดกระบวนพิจารณา คนกลางจะต้องดำเนินกระบวน พิจารณาตามการสื่อสารดังกล่าวก่อนที่จะมีคนกลางในระหว่างกระบวนพิจารณา คนกลางควรได้รับอำนาจเพื่อให้ คู่กรณีฝ่ายต่างๆ สามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนพิจารณา และคนกลางควรได้รับอำนาจเพื่อขยาย กำหนดเวลาใดๆ ที่กำหนดไว้ในกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับของ ODR ภายในเวลาที่เหมาะสม และส่วนข้อ 50 ในขณะที่ กระบวนการสำหรับการแต่งตั้งคนกลางสำหรับกระบวนพิจารณาของ ODR อยู่ภายใต้มาตรฐานของกระบวนการที่ เป็นธรรมเดียวกันซึ่งนำไปใช้กับกระบวนการในบริบทออฟไลน์ ดังนั้นจึงควรใช้กระบวนการแต่งตั้งและการคัดค้าน ที่ได้รับการปรับปรุง เพื่อระบุถึงความจำเป็นสำหรับการใช้ ODR เพื่อให้ทางเลือกที่ง่าย ประหยัดเวลา และคุ้มค่า กว่าวิธีการดั้งเดิมในการระงับข้อพิพาท

เมื่อพิจารณาจาก Technical Notes on Online Dispute Resolution จะเห็นได้ว่า มีแนวทางที่ชัดเจน แน่นอนเกี่ยวกับการแต่งตั้งคนกลางและการคัดค้านคนกลาง รวมถึงยังได้ระบุถึงอำนาจหน้าที่ของคนกลางว่าควร จะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างไร

5. ประเด็นที่เกี่ยวกับสภาพบังคับทางกฎหมาย

ระบบทอล์คคีดี ที่สถาบันอนุญาโตตุลาการ ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับสภาพบังคับทางกฎหมาย กล่าวคือ หากคู่พิพาทมีการระงับข้อพิพาทออนไลน์แล้ว ถ้าการไกล่เกลี่ยสำเร็จระบบทอล์คดีดีจะจัดทำสัญญา ประนีประนอมยอมความ (Settlement Agreement) และหาการไกล่กลี่ยไม่สำเร็จระบบจะจัดทำข้อแนะนำ (Recommendation) จากผู้ประนอมให้ทั้ง 2 ฝ่าย จึงเห็นได้ว่ากรณีดังกล่าวไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย

เมื่อพิจารณาจาก Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับสภาพ บังคับทางกฎหมายไว้ในหมวด 1 ข้อ 6

"ลักษณะที่ไม่มีผลผูกพันของ Technical Notes มีดังนี้

6. Technical Notes เป็นเพียงเอกสารที่บรรยายรายละเอียด ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลดทอน สิทธิหรือเป็นสิทธิเด็ดขาดแต่อยางใด อีกทั้งเป็นเอกสารที่ใช้เป็นกฎเกณฑ์สำหรับกระบวนการระงับข้อพิพาท ออนไลน์ นอกจากนี้ Technical Notes ไม่ได้บังคับให้มีผลผูกพันตามกฎหมายต่อคู่พิพาท" จากแนวทางดังกล่าว จะเห็นได้ว่า Technical Notes on Online Dispute Resolution ได้กล่าวไว้อย่าง ชัดเจนว่า Technical Notes เป็นเพียงแนวทางที่ให้ปฏิบัติเท่านั้น แต่ไม่ได้มีสภาพบังคับทางกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้นในส่วนนี้ผู้เขียนมีความเห็นที่แตกต่างจากบทบัญญัติของ Technical Notes เนื่องจากผู้เขียนมีความต้องการ ให้การระงับออนไลน์นั้นมีสภาพบังคับทางกฎหมาย เพื่อที่จะได้มีการใช้การระงับข้อพิพาทออนไลน์ในประเทศไทย อย่างแพร่หลายและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนมีความเห็นว่า Technical Notes on Online Dispute Resolution ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมาธิการ กฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติสามารถนำมาปรับใช้เพื่อกำหนดกลไก หรือระบบ หรือ หลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการระงับข้อพิพาทออนไลน์นอกศาลในประเทศไทยได้ตามที่ได้กล่าวไว้เป็นประเด็น ข้างต้น และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

- 1. ขอบเขตของการนำไปใช้ควรกำหนดคดีที่ใช้ให้ชัดเจนโดยเฉพาะคดีที่เป็นการซื้อขายสินค้าหรือบริการ แบบเผชิญหน้า (Face to Face) รวมถึงคดีที่เป็นการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่สูงมากนัก เช่น คดีละเมิด เป็นต้น
- 2. กระบวนการหรือขั้นตอน เห็นว่า Technical Notes on Online Dispute Resolution มีความชัดเจน เป็นแนวทางที่ปฏิบัติได้
- 3. ในการแต่งตั้งคนกลาง ต้องยึดหลักความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และปฏิบัติต่อคู่กรณี ทั้งสองฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันตลอดกระบวนพิจารณา ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต้องให้ความยินยอมและ เห็นชอบด้วยในการแต่งตั้ง
- 4. ปัญหาในเรื่องสภาพบังคับ ต้องมีการบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้มีสภาพบังคับทางกฎหมาย ทำให้เกิด การใช้บังคับได้อย่างแท้จริงและบีงไระสิทธิภาพ

Reference

Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards 1958

Electronic Transactions Development Agency. (2019). *E-Commerce Trend 2562.* Retrieved November 1, 2019, from https://www.etda.or.th/app/webroot/content_files/13/files/Value_of_eCommerce_Survey_in_Thailand_2018_Slides%282%29.pdf

Nonthanawanan Tangtrongchit. (2012). *Handbook of Disputes Resolution for People*. (1st ed). Bangkok: Kampai Imaging

Pichaisak Horayangkul. (2002). Arbitration Dictionary. (4th ed). Bangkok : Chulalongkorn University Press

Thailand Arbitration Center. (2016). What is TalkDD. Retrieved November 5, 2019, from https://talkdd.com/th/about-us

UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration 1985

UNCITRAL Technical Notes on Online Dispute Resolution

- United Nations Commission on International Trade Law. (2010). Report of Working Group III (Online Dispute Resolution) on the work of its twenty-second session. Retrieved November 1, 2019, from https://undocs.org/en/A/CN.9/716%20
- United Nations Commission on International Trade Law. (2016). Report of Working Group III (Online Dispute Resolution) on the work of its thirty-third session. Retrieved November 1, 2019, from https://undocs.org/en/a/cn.9/868
- Wanchai Meechat and Political Science of Chulalongkorn University. (2014). "The Project of increase efficiency regarding Damages Remedy of Cross-Border Consumer". A research report submitted to Division of Plan and Development of the Consumer Protection, Office of the Consumer Protection Board